

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/68/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3718202959
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ing. Miroslav Mand'ák
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3718202959.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ing. Miroslava Mand'áka a členiek senátu Mgr. Stanislavy Kollárovej a JUDr. Ivety Sopkovej v spore žalobkyne: F. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. M., R. 20XX/XXX, zastúpenej: JUDr. Vladimír Sidor, advokát so sídlom Hlohovec, Železničná 4/A, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 792 752, zastúpenému: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Bratislava, Kubániho 16, IČO: 47 233 516, o zaplatenie 300,- eur, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica č.k. 4Csp/96/2018 -60 zo dňa 26. februára 2019, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e** .

II. Žalobkyni **p r i z n á v a** voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni 300,- eur do troch dní a žalobkyni priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, ktorú náhradu trov konania je žalovaný povinný zaplatiť žalobkyni do troch dní od právoplatnosti uznesenia o výške náhrady trov konania, ktoré po právoplatnosti tohto rozhodnutia vydá súdny úradník.

2. V odôvodnení rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica č.k. 4Csp/99/2017 - 131 zo dňa 01.02.2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č.k. 5Co/81/2018 - 153 zo dňa 08.08.2018, bola žalovanému uložená povinnosť vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie vo výške 637,- eur s 5 % úrokom z omeškania ročne od 16.05.2017 do zaplatenia a žalobkyni bol priznaný aj nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. V odôvodnení rozsudku okresný súd uviedol, že zo zmluvy nepochybne vyplýva, že ide o typovú spotrebiteľskú zmluvu v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy a v zmysle Občianskeho zákonníka účinného v čase uzatvorenia zmluvy. Základnou črtou spotrebiteľských zmlúv je to, že sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny. Úver poskytnutý žalovaným žalobkyni túto charakteristiku spĺňa, žalovaný v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti poskytol žalobkyni ako fyzickej osobe úver, pričom z obsahu spisu nevyplývalo, že by žalobkyňa pri uzatváraní tejto zmluvy konala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, resp. že by jej bol poskytnutý úver na výkon zamestnania, povolania, a z tohto dôvodu sa považuje za spotrebiteľa. Na základe uvedeného súd uzavrel, že zmluva o revolvingovom úvere je nepochybne zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch. Tento zákon účinný v čase uzatvorenia zmluvy ustanovoval v § 9 podstatné náležitosti spotrebiteľskej zmluvy, a to že zmluva musí okrem iného obsahovať konečnú splatnosť úveru a výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov pod následkom bezúročnosti a bez

poplatkovosti úveru v prípade ich absencie. Preskúmaním zmluvy uzatvorenej stranami sporu mal súd za preukázané, že vyššie uvedené údaje v zmluve absentovali. Ako termín konečnej splatnosti bol uvedený iba údaj 36 mesiacov, pričom súd má za to, že termín konečnej splatnosti musí byť vyjadrený konkrétnym dátumom a nie len udalosťou závislou od vôle zmluvnej strany. Hoci termín konečnej splatnosti vyplýval z oznámenia žalovaného o schválení úveru, toto oznámenie podľa súdu nemožno považovať za zmluvu a nie je ani jej súčasťou. Rovnako v zmluve nie sú uvedené aká časť z každej jednotlivej splátky bude započítaná na istinu, aká časť na úroky a iné poplatky a opätovne táto skutočnosť vyplýva iba z oznámenia. Keď teda súd dospel k záveru, že v zmluve chýbajú podstatné náležitosti vyžadované zákonom a z toho dôvodu predbežne posúdil, že zmluva je bezúročná a bez poplatkov, jednoznačne dospel aj k záveru, že na strane žalovaného došlo k vzniku bezdôvodného obohatenia, nakoľko žalovaný mal nárok len na vrátenie sumy skutočne poskytnutých finančných prostriedkov, teda suma poukázanej žalobkyni vo výške 675,- eur.

3. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 52 ods. 1-4 Občianskeho zákonníka, § 2 písm. a/, b/, d/ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Uviedol, že strany sporu uzatvorili dňa 08.01.2015 zmluvu o revolvingovom úvere č. 8500098687, ktorou žalovaný poskytol žalobkyni úver vo výške 750,- eur a žalobkyňa sa tento zaviazala splatiť v 42 mesačných splátkach po 41,- eur. Zmluva bola v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 4Csp/99/2017 vyhlásená za bezúročnú a bez poplatkov. Dôvodom na vyhlásenie zmluvy za bezúročnú a bez poplatkov bola absencia niektorých zákonom vyžadovaných náležitosti v zmluve, ktorá je zmluvou o spotrebiteľskom úvere. Za nespornú mal súd prvej inštancie aj skutočnosť, že na strane žalovaného vzniklo bezdôvodné obohatenie vo výške 637,- eur. Právo na primerané finančné zadostučinenie vzniká spotrebiteľovi na základe zákona, po splnení podmienok, a to, že spotrebiteľ ako žalobca uplatní na súde porušenie práv a povinností proti porušiteľovi a zároveň je v tomto konaní úspešný, pričom rozhodnutie súdu je právoplatné (viď napr. rozsudok Krajského súdu v Trenčíne, č. k. 4Co/334/2017-92 zo dňa 27.03.2018, resp. 27Co/32/2018-133 zo dňa 22.05.2018). Z ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa nevyplýva, že spotrebiteľ musí preukázať spôsobenie ujmy. Je zrejme, že žalobkyňa si v konaní vedenom na tunajšom súde sp. zn. 4Csp/99/2017 uplatnila porušenie svojich práv určených na jej ochranu ako proti porušiteľovi, keď si uplatnila právo na vydanie bezdôvodného obohatenia, v ktorom konaní bola úspešná. Súd jej návrhu v celom rozsahu vyhovel a rozhodol o povinnosti žalovaného vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie v rozsahu 637,- eur. Toto rozhodnutie je právoplatné. Je teda zrejme, že sú splnené všetky podmienky uvádzané vyššie, ktorých splnenie sa vyžaduje pre úspešné uplatnenie primeraného finančného zadostučinenia na súde. Vzhľadom k výške sumy, ktorá bola žalobkyni titulom bezdôvodného obohatenia už súdom priznaná, s poukazom na skutočnosť, že žalobkyňa posledných 15 splátok úveru platila bez právneho dôvodu, a teda s poukazaním na dĺžku trvania závadného stavu sa súdu javí ako primerané priznať žalobkyni finančné zadostučinenie v uplatnenej výške 300,- eur. Súd má za to, že primerané finančné zadostučinenie má plniť jednak funkciu satisfakčnú, jednak funkciu sankčnú tak, aby dostatočne odradilo dodávateľa od nekalého konania, ktorého sa dopustil voči úspešnému spotrebiteľovi a jednak ho treba chápať aj ako odmenu, za to, že sa spotrebiteľ pustil do sporu s ekonomicky a právne silnejším dodávateľom a svojím úspechom priniesol benefit aj pre ostatných spotrebiteľov, v tom, že možno predpokladať, že dodávateľ sa takéhoto konania voči ďalším spotrebiteľom nedopustí, prípadne sa ho nedopustí v takej intenzite. Súd taktiež poukazuje na účel priznania primeraného finančného zadostučinenia pri porušení práv, nakoľko tento nemá byť na jednej strane len odradením dodávateľa resp. veriteľa od nekalých praktík, ale na druhej strane nemá byť ani nástrojom obohatenia sa pre druhú stranu sporu. Na základe uvedeného preto súd žalobe v celom rozsahu vyhovel.

4. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie v zmysle § 255 ods. 1 CSP.

5. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný a žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zmenil tak, že žalobu zamietne. V odvolaní namietal odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b/, d/ a h/ CSP. Uviedol, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je nepreskúmateľné pokiaľ ide o výšku priznaného nároku aj pokiaľ ide o jeho základ a v tomto smere poukázal na rozhodnutia Ústavného súdu SR sp.zn. IV. ÚS 115/03, III. ÚS 107/07, III. ÚS 311/07. Napadnutý rozsudok neobsahuje označenie žiadnej skutočnosti vyplývajúcej z dokazovania alebo úvahy súdu, ktorou by bola odôvodnená priznaná suma 250,- eur a nie je zrejme, z čoho súd prvej inštancie odvodil jej primeranosť. Súdu je v tomto prípade daná možnosť a povinnosť postupovať individuálne, hodnotiť a posudzovať okolnosti konkrétneho zásahu, prípadne stanoviť ďalšie

kritéria pre posúdenie každého prípadu. Z rozsudku nie je zrejmé, ktoré právo spotrebiteľa bolo porušené. Ak by chcel zákonodarca priznať spotrebiteľovi právo na primerané finančné zadosťučinenie za každé porušenie spotrebiteľského práva, zakotvil by to priamo a neviazal by ho na to, či sa spotrebiteľ úspešne domáha jeho ochrany na súde. Účelom § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. bolo totiž priznať spotrebiteľovi, ktorému dodávateľ porušil alebo neuznal nejaké jeho spotrebiteľské práva (najmä v reklamačnom konaní), primerané zadosťučinenie za to, že tieto svoje práva musel spotrebiteľ následne účelne uplatňovať alebo brániť v súdnom konaní. Taktiež súd prvej inštancie nezohľadnil to, že žalobkyňa si uplatňuje nárok na zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia aj v konaní vedenom pod sp.zn. 3Csp/96/2018, pričom žalobu podala v rovnaký čas. Postup žalobkyne, ktorá v zásade od každého ňou iniciovaného konania odvodzuje uplatnenie primeraného finančného zadosťučinenia, odporuje účelu citovaného zákonného ustanovenia. Ak je účelom zadosťučinenia nahradenie diskomfortu, ktorý spotrebiteľ mal v súvislosti s uplatnením práva na súde zažívať, potom je namieste otázka, či multiplikovanie sporov znamená, že sa má multiplikovane poskytovať primerané finančné zadosťučinenie.

6. Žalobkyňa sa k odvolaniu žalovaného písomne vyjadrila tak, že žiadala, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancii potvrdil. Najvyšší súd SR v rozhodnutí sp.zn. 6Cdo/389/2015 zo dňa 14.09.2016 v súvislosti s § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. uviedol, že pod úspešným uplatnením porušenia práva alebo povinnosti treba rozumieť úspešné uplatnenie konkrétneho nároku z porušenia práva alebo povinnosti, napr. nároku na náhradu škody a podobne alebo na určenie neprijateľnosti konkrétne vymedzenej zmluvnej podmienky používanej v spotrebiteľskej zmluve. Žalobkyňa si v inom súdnom konaní úspešne uplatnila právo na vydanie bezdôvodného obohatenia voči žalovanému. Pri rozhodovaní o primeranom finančnom zadosťučinení treba vychádzať z toho, že má plniť jednak funkciu satisfakciu, funkciu sankčnú a jednak ho treba chápať ako odmenu za to, že spotrebiteľ sa pustil do sporu s ekonomicky silnejším dodávateľom. Zdôraznila, že skutočnosť, či ujma spotrebiteľovi reálne vznikla, je v tomto prípade právne irelevantná, pretože pre priznanie primeraného finančného zadosťučinenia postačuje iba možnosť vzniku takejto ujmy. Priznané finančné zadosťučinenie je vyrovnaním ujmy, ktorá žalobkyni vznikla konaním žalovaného a je satisfakciou za stav, ktorý musela v dôsledku jeho konanie strpieť. Súčasne je sankciou postihujúcou žalovaného, ktorý ako dodávateľ finančnej služby nekonal v súlade so zákonom. V danej veci nemá význam skutočnosť, koľko konaní žalobkyňa proti žalovanému iniciovala. Aj žalovaný v pôvodných základných konaniach mohol iniciovať spojenie vecí. Pokiaľ má žalovaný za to, že priznanie finančného zadosťučinenia je nespravodlivé, nemal v tisícoch prípadoch pri poskytovaní úverov problém postupovať v rozpore so zákonom tak, aby získal majetkový prospech na úkor fyzických osôb. Navyše len minimálna časť spotrebiteľov, ktorým žalovaný poskytol nezákonné úvery, sa skutočne svojich práv na súde domáhala. Žalovaný má možnosť sa žalobám v obdobných veciach vyhnúť tak, že bude podnikáť v rámci pravidiel stanovených právnymi predpismi SR.

7. Ďalšie písomné vyjadrenia vo veci podané neboli.

8. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, preskúmal vec v intenciách ustanovení § 379 a § 380 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), t. j. v medziach podaného odvolania a jeho dôvodov.

9. Podľa § 385 ods. 1 CSP nebolo potrebné na prejednanie odvolania žalovaného nariaďovať pojednávanie.

10. Preskúmaním veci odvolací súd zistil, že rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny, a preto je potrebné ho potvrdiť podľa § 387 ods. 1,2 CSP.

11. V zmysle § 378 ods. 1 CSP na konanie na odvolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak.

12. Odvolací súd je v zásade viazaný rozsahom odvolania (§ 379 CSP) a odvolacími dôvodmi (§ 380 ods. 1 CSP).

13. Odvolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie okrem prípadov, ak dokazovanie zopakuje alebo doplní (§ 383 CSP).

14. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

15. Podľa § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

16. Žalovaný deklaroval vo svojom odvolaní odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b/, d/ a h/ CSP. Z hľadiska obsahu odvolania žalovaného (§ 124 ods. 1 CSP), s prihliadnutím na to, že žalovaný neuvádza, akým konkrétnym procesným postupom súd prvej inštancie znemožnil stranám, aby uskutočňovali im patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b/ CSP), akú inú vadu, ktorá by mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie súdu prvej inštancie, vykazuje konanie, (§ 365 ods. 1 písm. d/ CSP), je zrejmé, že žalovaný v odvolaní namieta nesprávne skutkové zistenia súdu prvej inštancie a nesprávne právne posúdenie veci (§ 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP).

17. Podstata odvolacieho dôvodu vyplývajúceho z ust. § 365 ods. 1 písm. f/ CSP (súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam) spočíva v nesprávnom postupe súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov dokazovania dôsledkom čoho je, že súd berie do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplývajú, alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne neprihliada na skutočnosti, ktoré boli preukázané, alebo vyplývajú z prednesov účastníkov. Nesprávne skutkové zistenia môžu byť aj výsledkov logických rozporov pri hodnotení dôkazov s osobitným zreteľom na závažnosť, zákonnosť a pravdivosť získaných poznatkov.

18. Právnym posúdením v zmysle odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

19. Na základe preskúmania správnosti napadnutého rozsudku odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na správne zistenie skutkového stavu veci, dospel k správnym skutkovým záverom, ktoré majú oporu vo vykonaných dôkazoch a vec správne právne posúdil. Súd prvej inštancie sa riadne vysporiadal so všetkými podstatnými skutkovými tvrdeniami a argumentami účastníkov, v odôvodnení rozsudku uviedol, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých vychádzal a ako ich vyhodnotil a ako vec právne posúdil. Prijaté právne závery náležite vysvetlil spôsobom, z ktorého je zrejmé, akými úvahami sa riadil. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia nevyplýva jednostrannosť, ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje so skutkovými závermi, ako aj s právnym posúdením veci súdom prvej inštancie tak, ako sú uvedené v napadnutom rozsudku a podľa 387 ods. 2 CSP na ne v plnom rozsahu poukazuje.

20. Na zdôraznenie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolací súd udáva nasledovné:

21. Odvolací súd považuje za správny právny záver súdu prvej inštancie, že nárok žalobkyne na primerané finančné zadosťučinenie je potrebné posudzovať podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, v zmysle ktorého proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá. Jediným predpokladom pre uplatnenie práva na primerané finančné zadosťučinenie je porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi. Zákon teda nevyžaduje pre vznik tohto práva, aby spotrebiteľovi bola privedená nejaká ujma. Postačuje, ak k takémuto porušeniu práva alebo povinnosti dôjde.

22. Vo veci, vedenej na Okresnom súde Považská Bystrica pod sp.zn. 4Csp/99/2017 sa žalobkyňa domáhala od žalovaného vydania bezdôvodného obohatenia titulom preplatenia revolvingového úveru, poskytnutého žalobkyni žalovaným na základe zmluvy zo dňa 08.01.2015. Súd vyhlásil dňa 01.02.2018 rozsudok, ktorým bola žalovanému uložená povinnosť vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie vo výške 637,- eur s 5 % úrokom z omeškania ročne od 16.05.2017 do zaplatenia a žalobkyni bol priznaný aj nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. V odôvodnení rozsudku okresný súd uviedol, že zo zmluvy nepochybne vyplýva, že ide o typovú spotrebiteľskú zmluvu v zmysle Občianskeho zákonníka a zákona o spotrebiteľských úveroch účinných v čase uzavretia zmluvy. Preskúmaním zmluvy mal súd za preukázané, že v zmluve absentovali podstatné náležitosti spotrebiteľskej zmluvy (§ 9 zákona o spotrebiteľských úveroch), a to konečná splatnosť úveru a výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, z ktorého dôvodu zmluvu posúdil ako bezúročnú a bez poplatkov. Na strane žalovaného potom došlo k vzniku bezdôvodného obohatenia, nakoľko žalovaný mal nárok len na vrátenie sumy skutočne poskytnutých finančných prostriedkov. Predmetný rozsudok bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č.k. 5Co/81/2018 - 153 zo dňa 08.08.2018.

23. Odvolací súd zdôrazňuje, že to bol samotný žalovaný, ktorý ako dodávateľ, ktorý by mal byť v rámci výkonu svojho podnikania odborne zdatný, na základe žiadosti žalobkyne uzavrel so žalobkyňou zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ktorá nespĺňala zákonom predpísané náležitosti (o čom ako odborne spôsobilý dodávateľ mal a mohol vedieť) a domáhal zaplatenia úrokov a iných nárokov od žalobkyne, dovodzujúc ich z takto vadnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Konanie žalovaného bolo nepochybne spôsobilé privodiť ujmu žalobkyni (a napokon i spôsobilo preplatenie žalovaným poskytnutej sumy žalobkyňou) a odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že žalovaný týmto postupom porušil práva spotrebiteľa (žalobkyne). Žalobkyňa bola v právoplatne skončenom súdnom konaní ako spotrebiteľ úspešná a následkom týchto okolností jej vzniklo právo na primerané finančné zadost'učinenie. Čo sa týka žalovaným namietanej výšky primeraného finančného zadost'učinenia i podľa názoru odvolacieho súdu je len logické a spravodlivé, aby táto okrem iného korelovala s ujmou vzniknutou žalobkyni vo forme bezdôvodného obohatenia žalovaného (637,- eur). Počet súdnych sporov, vedených stranami v súvislosti s inými ich zmluvnými vzťahmi, nemá zo zákonného hľadiska na posúdenie veci vplyv a odvolacia námietka žalovaného je v tomto smere nedôvodná.

24. Z vyššie uvedených dôvodov dospel odvolací súd k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny, preto ho podľa § 387 ods. 1,2 CSP potvrdil.

25. Odvolací súd rozhodol o trovách odvolacieho konania podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP tak, že priznal nárok na ich náhradu žalobkyni, ktorá bola v odvolacom konaní úspešná v celom rozsahu.

26. O výške náhrady trov odvolacieho konania žalobkyne rozhodne v súlade s § 262 ods. 2 v nadväznosti na § 251 CSP súd prvej inštancie.

27. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolaťel musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).